

Bulletin

EENHEID UNITÉ

Bulletin van verbondenheid voor de oprichting van een Beweging voor de eenheid van de werknemers van heel het land

April 2009 - n°2 - 0,5 - de verantwoordelijke Uitgevers: Serge Monsieur, Rik Steeland

CONTACTPERSONEN : **Serge Monsieur**, Délégué CGSP-FGTB, Rue de la Glacière, 2, 1060 Bruxelles.

GSM : 0475 238 466. Mail : sergemonieur@hotmail.com

Rik Steeland, Militant BBTK-ABVV, Kanaalstraat, 36, 8550 Zvevegem - 0477 25 80 34 of 056 75 51 26

Mail : rik.steeland@telenet.be

www.comiteunite-eeheidscomite.be

Wij worden geconfronteerd met een golf van herstructureringen, economische werkloosheid, met een golf van ontslagen zoals nog nooit gezien. En niemand weet waar het eindpunt zich bevindt!

Deze vernielingsgolf v/d werkgelegenheid treft alle gebieden van het land, hetgeen de noodzaak, aantoont omdat wij als werknemers eendrachtig en solidair blijven met elkaar.

Tegenover dit werkgeversoffensief gericht tegen de werkgelegenheid en onze werknemersrechten, is een nationale mobilisatie niet noodzakelijk ?

Moet zo'n mobilisatie als centraal doel niet voorop stellen het stoppen en verbieden v/d de ontslagen ?

Er zijn oplossingen voor de huidige crisis, zoals geadviseerd in de principeverklaring van FGTB die zich voor uitsprekt voor „**de socialisatie van de grote bank- en industriële trusts**”. Dat zou het mogelijk maken, om niet meer aan de kapitalisten de hefbomen van de economie over te laten.

Maar de Europese Unie verzet zich tegen deze oplossingen en laat ons geen andere keuze dan om in conflict te raken met de Europese Unie . (1)

Dit nummer 2 van ons pamflet brengt elementen v/d te voeren discussie over dit onderwerp. Staat eveneens op de agenda van de besprekingen die op 30 mei in Brussel zullen gehouden worden.

Serge Monsieur, Rik Steeland

(1) in het nummer 1 van ons pamflet, hebben wij onze gedetailleerde analyse van de Europese Unie uitgelegd, en onze voorstellen voor een sociaal vooruitstrevend Europa uitvoerig beschreven, een Europa dat op basis van de maatschappelijke vooruitgang wordt verenigd. U zult dit bericht vinden op de website www.comiteunite-eeheidscomite.be

SAMENVATTING

- **P 2 : Het Europese Parlement: een instelling om de verdragen te implementeren**
- **P 3 : Vragen in verband met het EVV (Europees Verbond van Vakverenigingen) – ETUC**
- **p 4 : Vergadering 30 mei**

Zaterdag 30 mei 2009 - 10H-13H

**Syndicaal Huis
Roupeplaats, 3, Brussel
Zaal 1ste verdieping**

VERGADERING

Mededelingen aangekondigd van :

- **Philippe Larsimont**, coördinator van de beweging v/d werknemers
- **José Nicol**, vakbondsafgevaardigde CGT Post (Frankrijk)
- **Rik Steeland**, militant BBTK Kortrijk
- **Eric Van der Smissen**, Secretaris
- verantwoordelijke v/d sector industrie BBTK BHV

De organisatie : *Eenheidscomite-Comité unité*

Wij zoeken vertalers, gelieve contact met ons op te nemen

Het Europese Parlement: een instelling om de verdragen te implementeren

Met de Europese verkiezingen voor de deur, krijgen we veel over het Europese Parlement horen. Dikwijls ook geheel onjuiste dingen. Tijd voor een paar verduidelijkingen.

Het is de rol van het Europese Parlement om de politiek van de Europese Unie mee te implementeren. Het is de Europese Commissie (bewaker van de verdragen) die het monopolie heeft om voorstellen te doen en initiatieven te nemen. Het verdrag van Maastricht stipuleert (art. 192): "Het Europees Parlement kan met meerderheid van stemmen van zijn leden de Commissie verzoeken passende voorstellen in te dienen inzake aangelegenheden die naar het oordeel van het Parlement communautaire besluiten voor de tenuitvoerlegging van dit Verdrag vergen."

Ten eerste: een Europarlementslid heeft geen macht, vermits elk voorstel eerst moet goedgekeurd worden door een EP meerderheid.

Ten tweede: een voorstel moet verplicht passen in het implementeren van de Europese verdragen die o.a. een daling van begrotingstekorten, het privatiseren, vrije en onbeperkte concurrentie eisen.

Ten derde: de beslissing berust uiteindelijk bij de Europese Commissie.

Het artikel dat de rol voor de verschillende instellingen beschrijft in het verdrag van Maastricht is Artikel 5: "Het Europees Parlement, de Raad, de Commissie, het Hof van Justitie en de Rekenkamer oefenen hun bevoegdheden uit onder de voorwaarden en ter verwezenlijking van de doelstellingen die zijn vastgesteld in enerzijds de bepalingen van de Verdragen tot oprichting van de Europese Gemeenschappen en van de Verdragen en akten waarbij deze zijn gewijzigd of aangevuld, en anderzijds de andere bepalingen van dit Verdrag."

Dus moeten alle beslissingen van het Europese Parlement alle eisen van de opeenvolgende Europese

verdragen respecteren, bijvoorbeeld Art. 87 dat elke staatssteun en dus elke nationalisering verbiedt.

Laat ons een voorbeeld nemen: de stemming, in het Europese Parlement (juli 2007) van de derde richtlijn betreffende de post. Het besluit voor de richtlijn, die dus door de EP werd goedgekeurd, begint met: "Gelet Art. 251, paragraaf 2, Art. 47, paragraaf 2, Art. 55 en Art. 95 van het verdrag van de EG, waarmee het voorstel in overeenstemming is..." Hier treft men de kern van de zaak. Het Europese Parlement kan slechts besluiten stemmen onder de dwingende voorwaarde dat deze passen in het kader van de verdragen van de Europese Unie. Met kan het zo samenvatten: men kan "voor" stemmen, men kan "tegen" stemmen, men kan teksten die aan het EP voorgesteld worden amenderen, maar het is een evidentie: het "wetgevende" werk van de Europese Parlement moet zich inschrijven in het kader van de Verdragen.

Aan welke artikels moeten de resoluties gestemd door het EP beantwoorden?

Hoe begint **paragraaf 2 van artikel 251 van het verdrag**? "De Commissie dient een voorstel in bij het Europees Parlement en bij de Raad." Nergens in het Verdrag wordt aan de Parlement zelf het voorrecht verleend een voorstel te doen. Het initiatief ligt volledig bij de Commissie. Het Parlement kan enkel over voorstellen van de Commissie stemmen.

In **artikel 95** lezen we: "In afwijking van artikel 94 en tenzij in dit Verdrag anders is bepaald, zijn de volgende bepalingen van toepassing voor de verwezenlijking van de doeleinden van artikel 14". Zo komen we bij **artikel 14**: "De Gemeenschap stelt de maatregelen vast die ertoe bestemd zijn de interne markt geleidelijk tot stand te brengen (...) De interne markt omvat een ruimte zonder binnengrenzen waarin het vrije verkeer van goederen, personen, diensten en kapitaal is

gewaarborgd volgens de bepalingen van dit Verdrag."

Alle richtlijnen over de privatisering van de openbare diensten (waaronder deze betreffende De Post) zijn uitgevaardigd in overeenstemming met de artikelen van het verdrag betreffende de interne markt, artikelen die het Parlement moet respecteren.

Men kan dus concluderen dat het Europese Parlement zijn naam niet waard is. In elk regeringsstelsel dat zich beroept op democratie, vertegenwoordigt het parlement de stem van het volk, en is soeverein als wetgevende macht. Enkel het parlement maakt de wet. De Grondwet van de staat moet wel gerespecteerd worden, maar het Parlement heeft ook (voorwaardelijk) de macht om de Grondwet te veranderen.

Her Europese parlement heeft geen van deze machten. In die zin, is het geen parlement, maar enkel een registratiekamer.

DS

Een voorbeeld : werd de EU richtlijn betreffende de arbeidstijd werkelijk geblokkeerd in Straatsburg ?

Op 17 december 2008, na debat, stemde het Europees Parlement een resolutie die 22 amendementen op het ontwerp van Europese richtlijn over de arbeidstijd (2003/88/EG). Dit ontwerp van richtlijn voorziet o.a. in een wekelijkse arbeidstijd die tot 65 uur kan gaan, en de annualisering van de arbeidstijd (berekening van de arbeidstijd op jaarbasis). Door deze amendementsvoorstellen stelde het Europees Parlement bepaalde aspecten van de richtlijn in vraag. Wat gebeurde daarna ?

Op 4 februari 2009 formuleerde de Europese commissie een advies (« overeenkomstig artikel 251, lid 2, derde alinea, onder c), van het EG-verdrag over de amendementen van het Europees Parlement »), over de betrokken richtlijn, overeenkomstig de bevoegdheden

haar toebedeeld door de opeenvolgende Europese Verdragen.

De Commissie verwerpt de resolutie van het Europees Parlement

« Het Europees Parlement nam 22 amendementen aan bij gemeenschappelijk standpunt. De Commissie kan 15 van deze amendementen geheel of gedeeltelijk aanvaarden. De Commissie weigert 7 amendementen. » zo meldt de Europese Commissie.

Vervolgens geeft het document het detail van de aanvaarde of geweigerde amendementen. Zelfs de aanvaarde zijn dat zelden onvoorwaardelijk. Bv. betreffende de compensatierust, « de Commissie kan in principe de voorgestelde wijziging ivm de compensatierust aanvaarden, maar oordeelt dat een herformulering noodzakelijk is om bijkomende flexibiliteit te bieden ».

Deze formulering betreffende amendement 3 wordt identiek herhaald bij amendementen 13 en 14. We spreken niet over de amendementen die eenvoudigweg geweigerd worden.

Het gaat duidelijk over beslissingen van hogerhand. Het Europees Parlement kan zoveel amendementen stemmen als het wil, uiteindelijk is het de Europese Commissie die beslist, naar eigen wil, wat er met deze amendementen gebeurt. (het gaat enkel over amendementen, vermits het parlement niet het recht heeft een ander, tegengesteld document uit te werken).

Dat is de rol van het Europees parlement : de eenvoudige instemming met de beslissingen die elders genomen worden, in het kader van Europese Verdragen.

Vragen in verband met het EVV (Europees Verbond van Vakverenigingen – ETUC)

Miljoenen werknemers van over heel het land hebben op 4 april gemanifesteerd in Rome, na de oproep van de belangrijkste Italiaanse vakbond, CGIL. Ze eisten dat er in 2009 en 2010 geen enkel ontslag zou vallen, en dat lonen en pensioenen met 100 zouden stijgen.

Een paar dagen eerder vooroordeelde John Monks, algemeen secretaris van het Europees Verbond van Vakverenigingen (EVV) deze manifestatie in een brief aan de verantwoordelijke van CGIL, Guglielmo Epifani.

Waarom? CGIL, zoals de twee andere Italiaanse vakbondkoepels, weigerde het akkoord te ondertekenen dat de nationale CAO's kon opheffen ten gunste van lokale ondernemingsakkoorden.

De brief legde uit : « *Het EVV wenst dat het Italiaans syndicalisme zo gauw mogelijk de eenheid van actie terugvindt om de crisis het hoofd te bieden, en beter de initiatieven van de Europese vakbond te ondersteunen.* »

Wat houdt die eenheid van actie in? John Monks geeft zelf het antwoord : « *De beslissing een relanceplan in werking stellen zoals de Europese commissie nam was nodig, net zoals de redding van de banken. Maar ook al gaan deze maatregelen in de goede richting, ze zijn onvoldoende.* »

Als woorden iets betekenen, dan kan de eenheid van actie van de arbeidersklasse slechts één doel hebben : de strijd om de ontslagen te stoppen. Dat veronderstelt het in vraag stellen van alle zeggeplande relanceplannen die de speculanten uit de financiële problemen helpen

en de werknemers verpletteren. Fiat heeft duizenden werknemers ontslagen terwijl de onderneming staatssteun kreeg en voor 2008 een winst aankondigde van 1,7 miljard. De eenheid voor een verbod op ontslagen, dat was het doel van al wie op 4 april manifesteerde in Rome.

Het was ook één van de essentiële besluiten van de Europese werknemersconferentie die plaats had in Pa-

streeft het dan na met het actieplan van de maand mei? Steun betuigen aan een nieuw relanceplan van de Europese Commissie zoals John Monks suggereert?

Wij twijfelen er niet aan dat de werknemers en militanten die o.a. in Brussel zullen betogen op 15 mei dat zullen doen op basis van hun eisen. Dat verandert echter niets aan de vragen die met

Oorspronkelijk wou het EVV oproepen tot steun aan de ondertekening van de Europese grondwet tijdens diezelfde betoging, ervan uitgaand dat deze tekst tot een socialer Europa zou leiden. Syndicalisten verbonden aan het ABVV die het daar niet mee eens waren lanceerden in die periode een oproep in verband met dit onderwerp :

« *Moet nog herhaald worden dat het ABVV - en al haar centrales-, een onafhankelijke vakbond is, gefinancierd door de lidgelden van de aangesloten. Dat kan niet van het EVV gezegd worden. Op 22 mei 2003 hield het ABVV een persconferentie waar het zijn beslissing aankondigde het congres van het EVV te boycotten (congres Praag - 26-29 mei 2003). Een reden voor die boycot was het feit dat het ABVV de financieringswijze van het EVV aanklaagde. De persmededeling vermeldde dat 73% van de middelen van het EVV afkomstig zijn van subsidies, dwz van organisaties verbonden met de Europese Unie. Het ABVV stelde een verhoging van de bijdragen van de nationale vakbonden die zich dat konden veroorloven voor. De leiding van het EVV weigerde dit voorstel.* »

Voor zover wij weten is deze financieringswijze sindsdien niet veranderd. Is dat geen fundamenteel probleem? Is het niet gegrond dat alle militanten over deze vragen geïnformeerd worden en hierover zouden debatteren?

CK/PL

Het Europese Parlement

rijs, op 7 en 8 februari II.

Het EVV organiseert een reeks betogingen in verschillende Europese hoofdsteden, van 14 tot 16 mei. Deze worden gebaseerd op een verklaring « De crisis bestrijden, prioriteit aan de mensen ». Terwijl golven van ontslagen over Europa razen beperkt deze verklaring zich tot « de tewerkstelling beschermen in de belangrijkste industrieën ». Hoe is het mogelijk « de tewerkstelling te beschermen » zonder te spreken over een verbod op ontslagen? En wat met de werknemers die niet in « de belangrijkste industrieën » tewerkgesteld zijn?

Als het EVV zich verzette tegen de massabetoging van 4 april in Italië, welk doel

recht ten aanzien van het EVV gesteld worden.

Vragen die betrekking hebben op de grondslag zelf van de actie van het EVV, gezien het haar steun betuigde aan het ontwerp van Grondwet van de Europese Unie, dat verworpen werd door de Fransen en de Nederlanders. Op dit ogenblik steunt het EVV het beruchte Verdrag van Lissabon, verworpen door de Ierse bevolking (de enige die de kans kreeg om zich uit te spreken). Zijn dit toekomstige vragen?

Is er geen verband tussen deze standpunten en de volgende feiten? In 2005 riep het EVV op voor een manifestatie in Brussel, op 19 maart. Deze was gericht tegen de richtlijn Bolkestein.

► **VOOR** een nationale manifestatie, met als thema een verbod op ontslagen.

► **EEN WEIGERING** op de toepassing in België, net als in Europa v/d richtlijnen en verdragen om onze openbare diensten en sociale rechten te liquideren !

Wij zijn slechts enkele weken verwijderd van regionale en Europese verkiezingen en naar onze mening zijn volgende punten aan de orde namelijk :

• Het kapitalisme, de werkgevers zijn verantwoordelijk voor de crisis . Het is niet aan de werknemer om het gelag te betalen. Maar de relance plannen zijn enkel in het voordeel v/d banken en de speculanten zowel in België als in Europa .

• De werknemer worden bedreigt met een nieuwe golf van sociale regressie. Meer dan ooit hebben wij behoefte aan een onafhankelijke vakbeweging, die ontslagen verbiedt , onze sociale rechten verdedigt en een krachtig antwoord bied tegen alle onrecht .

• De principeverklaring van het ABVV stelt een doel dat ook een oplossing biedt om uit de crisis te raken. Het Verdrag van de EU verbiedt de uitvoering ervan. Wij willen niet dat dit Verdrag voor eeuwig geldt. Het moet opgeheven worden.

• De Europese richtlijnen leggen "de liberalisering" op van de openbare diensten. Opdat de openbare diensten weer hun plaats kunnen innemen, om ze te beschermen dienen de richtlijnen afgeschaft te worden. Wij moeten eisen v/d Belgische regering dat zij weigeren om deze richtlijnen uit te voeren des te meer omdat de huidige financiële Europese kater bewijst dat totale privatisering tot een ramp leidt .

Na de regionale verkiezingen zullen de "communautaire" dossiers op de tafel v/d sociale zekerheid terechtkomen. Arbeidsrecht en de collectieve arbeidsovereenkomsten moeten federaal blijven. Het is tijd om een beweging op te richten, die met respect voor ieders politieke voorkeur strijdt om de in deze brief opgestelde doelstellingen te verdedigen en voor de eenheid van alle werknemers van alle landen blijft ijveren .

Zaterdag 30 mei 2009 - 10H-13H

**Syndicaal Huis
Roupeplaats, 3, Brussel
Zaal 1ste verdieping**

VERGADERING

Mededelingen aangekondigd van :

- **Philippe Larsimont**, coördinator van de beweging v/d werknemers
- **José Nicol**, vakbondsafgevaardigde CGT Post (Frankrijk)
- **Rik Steeland**, militant BBTK Kortrijk
- **Eric Van der Smissen**, Secretaris
- verantwoordelijke v/d sector industrie BBTK BHV

De organisatie : *Eenheidscomite-Comité unité*

EEN VOORBEELD: DE PRINCIPEVERKLARING VAN HET ABVV BIEDT EEN UITWEG. HET VERDRAG VAN DE EUROPESE UNIE VERBIEDT HET.

Als we ons herinneren wat er in het vakbonds-boekje staat :

Artikel 12 PRINCIPEVERKLARING VAN HET ABVV :

De vakbeweging «is van mening dat de socialisatie van de grote bank- en industriële trusts een noodzaak wordt»

Artikel 4 van het eerste deel van de huidige verdrag van de EUROPESE UNIE.

1. Teneinde de in artikel 2 genoemde doelstellingen te bereiken, omvat het optreden van de Lidstaten en de Gemeenschap, onder de voorwaarden en volgens het tijdschema waarin dit Verdrag voorziet, de invoering van een economisch beleid (...) met inachtneming van het beginsel van een open markteconomie met vrije mededinging.

Verenigd in een Europese werknemersconferentie op 7 en 8 februari 2009, in Parijs, hebben vertegenwoordigers van 21 landen van Europa samen een oproep gelanceerd :

« Wij beschuldigen de Europese Unie, haar verdragen, haar instituten, haar richtlijnen, ervan om maar één doel te hebben : deregulering, privatisering van openbare diensten, de sociale vangnetten en openbaar onderwijs afschaffen, en het stimuleren van de concurrentie tussen werknemers teneinde de arbeidskost steeds kleiner te maken. Wij beschuldigen de Europese Unie, die vandaag haar totale falen moet toegeven om zelfs maar op de kleinste schaal een beginsel van harmonieuze Europese entiteit te vormen, van maar één functie te hebben : een markt te zijn, de plundering van de openbare financiën van elke natie te coördineren – onder de statige titel « herlanceringsplan » - exclusief ten dienste van de kapitalisten, de bankiers en financiële speculanten, die ons naar een complete ramp leiden.»

«Laten we ons verenigen om in onze landen een verbod op ontslagen te eisen, werk voor iedereen » !